

Posudek na magisterskou práci

Šárka Bláhová:

Arthur Breisky a Oscar Wilde: Kritika, maska, mystifikace

EKDD FHS UK, září 2017

Vypracovala vedoucí práce: doc. Lucie Doležalová, PhD

Práce Šárky Bláhové se zaměřuje na srovnání známého anglického autora, Oscara Wildea, s téměř neznámým českým dekadentem, Arthurem Breiskym, který Wildea četl a byl jím inspirován. V rámci komparace se studentka zaměřila především (ale ne výlučně) na tři aspekty, které se objevují v dílech i životech obou z nich: kritiku, masku a mystifikaci. Téma je nové, dosud nezpracované a zajímavé. Studentka zpracovala a účelně využila dostupnou primární i sekundární literaturu a představuje řadu podnětných postřehů a závěrů. Dokazuje, že je schopná samostatně přemýšlet, formulovat a ověřovat teze, argumentovat i pracovat s prameny. Její práce je přehledně vystavěná, čtivá a přínosná.

Práci by se snad dalo vytknout, že nepracuje s anglickými originály Wildeových děl a s relevantní anglickou sekundární literaturou, nejde nicméně o práci v oboru anglistiky a podle mého názoru byly pro účely této práce české překlady dostačující.

V úvodní části studentka představuje téma a zvolenou metodu komparace. Nepodává pouhý přehled použitých sekundárních zdrojů, ale poukazuje zde na kontext jejich vzniku, zaujatost jejich autorů a tedy jejich problematičnost a nedostatky. Poukazuje také na další možná témata zkoumání, která se do práce nevešla. Kapitoly 1, 2 a 3 uvádí čtenáře do kulturně-historického kontextu představením pojmu dekadence a životů Oscara Wildea a Arthura Breiskyho. Kapitoly stručně shrnují relevantní informace, neprodlévají zbytečně u detailů, které jsou přístupné i jinde.

V následujících kapitolách již studentka provádí samotnou analýzu zvolených aspektů. Pojmu kritiky je zde věnováno nejvíce prostoru: nejde pouze o komplexní kapitolu 4, ale také o na ni navazující kapitoly 5. Seberozvoj a 6. Umění a emoce. Pojmy maska (kap. 7) a mystifikace (kap. 8) jsou úzce provázány, a částečně pokryty v předchozích kapitolách, proto je kapitola o mystifikaci nejkratší částí práce. V závěru studentka přehledně shrnuje všechny nové poznatky, které jsou jednoznačně přínosem pro literární historii.

V práci je jen velmi málo překlepů a gramatických chyb (např. „knihy... nabídli“ na s. 15 nebo „skupiny... přijali“ na s. 16), a také pouze malé množství stylistických neobratností (např. „budoucí možný prostor ke zkoumání“ na s. 15, „předchůdce vyzdvihování kognitivní funkce umění“ na s. 95, nebo „další věc, ke které jsme v této kapitole dospěli“ na s. 96).

Nyní, při opětovném pročitání práce, mě nejvíce zaujalo všeprostupující napětí mezi světem umění a „realitou“. Studentka mluví o setrvání v životě, příklonění se k životu atp. Možná jsme měly hledat i nějaké teoretické ukotvení pojmů jako realita a fikcionalita, subjektivita a objektivita, skutečný a umělý, prožitek a reflexe, a pečlivěji se vyhýbat problematickým spojeními jako „realita skutečná“ (s. 26). Podle mého názoru by už ale šlo o jinou práci. Přesto by se studentka mohla při obhajobě k tomuto problému vrátit a popsat jej obecně, tak, jak prostupuje celou prací.

Podobně mě opět zaujalo, jak se dekadentní myšlení opakovanou sebereflexí a složitou mystifikací jakoby postupně balí samo do sebe, až možný předmět zkoumání zcela uniká jakémukoli uchopení. Šlo jistě o záměr, ale v důsledku také možná jeden z důvodů, že tento směr nepřetrval příliš dlouho. Studentka by se u obhajoby mohla krátce zamyslet nad tím, z jakých

důvodů se dekadence nerozšířila, a mohla by krátce načrtnout recepci tohoto směru a jeho myšlenek ve 20. století. Co z Wildea a Breiskyho přetrvalo a inspirovalo?

Zároveň by mohla pojednat o pojmech, kterým se možná v práci nedostalo příliš explicitní pozornosti (i když jsou s diskutovanými pojmy samozřejmě úzce spojené). Navrhuji např. témata výlučnost, hra a komunita. Jak fungují u Breiskyho ve srovnání s Wildem?

Studentka pracovala pilně, průběžně a zodpovědně. Moje připomínky brala vážně, ale pracovala vždy samostatně. Vedly jsme řadu podnětných rozhovorů, spolupráce s ní mě velmi obohatila. Navíc to bylo zatím úplně poprvé, co jsem zažila stav, kdy se magisterská práce nedokončovala na poslední chvíli a jsem za tento zážitek (který se asi nebude brzy opakovat) velmi vděčná.

Předložená práce **splňuje nároky kladené na magisterskou práci, doporučuji ji k obhajobě.** Na základě výše zmíněného posouzení navrhuji hodnocení **výborně.**

V Brně dne 30.8.2017

Lucie Doležalová